

[Asger Jensen.]

Efter min opfattelse kan et sådant kommissionsarbejde ikke blive byrdefuldt, idet ideen netop må være, at kommissionen ikke skal bekymre sig om, hvad den enkelte får at leve af. Ideen i en almindelig folkepension til alle må være, at det herefter står borgerne frit for, i hvilket omfang de vil betrygge deres alderdom ud over den statslige pension. Den nuværende lovgivning, hvorefter der bliver pålagt dem, der har opsparet en kapital, strafrente, er udtryk for den opfattelse, at det er staten, der skal bestemme, hvor meget den vil tillade den enkelte at beholde af indtægt og formue. De, der har betalt til en privat pension, har føleligt mærket inflationens virkninger. For mange har det været byrdefuldt at præstere indbetalingen til en sådan pension, og nu har inflationen forringet forsikringernes værdi. Når så dertil kommer, at staten tager sin rigelige part gennem folkepensionens nedslagsregler, må det nærmest siges, at det har været en tragedie gennem et langt liv at have indbetalt disse pensionspræmier.

Mange var i sin tid betænkelige ved at lade staten administrere folkepensionen og lade præmien opkræve gennem skatterne. Man kan vist roligt slå fast, at var alderdomsforsorgen kommet til at hvile på en privat forsikring, havde det aldrig været muligt at indføre regler, hvorefter forsikrings-selskabet skulle bedømme, om forsikrings-tageren skulle have sin pension udbetalt.

Den moderne form for alderdomsforsorg, også i andre nordiske lande, går ud på, at alle har lige ret til at få grundpensionen udbetalt. Det står os naturligvis klart, at ændringer i denne retning ikke kan foretages gratis. Jeg har set en udregning, som gør omkostningerne op til 175 mill. kr. årlig, når ændringerne er fuldt gennemført; men det er klart, at en del af disse penge vil gå tilbage til de offentlige kasser i form af skatter. Det er formodentlig lavt sat, hvis man beregner, at 20 pct. af beløbet vil blive betalt i skat, og så er man nede på et beløb af 140 mill. kr., som ordningen til sin tid vil koste. Der er dog ikke i beregningen taget hensyn til de betydelige besparelser, der vil finde sted på de offentlige kontorer. Det er ganske vist kommunerne, der i det væsentlige afholder disse udgifter,

men også her må skatteyderne betale, og det er et meget stort personale, der landet over er beskæftiget med at holde styr på disse nedslagsregler; og der er selvfølgelig i beregningen slet ikke taget hensyn til, hvad det betyder i form af samfundsgoder, at mange mennesker nu vil blive mere interesseret i opsparing.

Det konservative folkeparti skal ikke modsætte sig, at sagen bliver overvejet i et udvalg eller i en kommission; men det er min opfattelse, at det vigtigste er, at folketinget viser vilje til at ordne sagen. Vi håber dog, at en langvarig kommissionsbehandling ikke bliver nødvendig, men at det vil være muligt hurtigt at nå til klaring, og jeg beder den højtærede minister give tilsagn om, at det kun er praktiske problemer, der skal overvejes, ligesom jeg håber, det vil være muligt for ministeren at give et principielt tilsagn om at løse problemet fuldt ud, så at den private opsparing kan etableres i tillid til, at livrente, private pensioner og renteindtægter til sin tid tilfalder de pågældende og ikke statskassen.

De to andre lovforslag, hvoraf det ene går ud på, at der skal ydes et engangstillæg på 100 kr. til ægtepar og på 70 kr. til enlige, medens det andet drejer sig om ophævelse af loven om midlertidigt tillæg af 16. juni 1961, kan vi tiltræde. Så vidt jeg kan se, kan der ikke være anledning til større drøftelser af disse lovforslag, og da det er vigtigt at få lovforslaget om engangstillægget vedtaget hurtigt, så at det kan blive muligt for socialkontorerne at få pengene udbetalt inden jul, vil jeg stille forslag om, at de to lovforslag går direkte til anden behandling uden udvalgsbehandling, hvorimod det vil være rimeligt at se på de to af mig først omtalte lovforslag i et udvalg, men vi vil også her tilsige vor velvillige medvirken til deres gennemførelse.

Grethe Philip: Da vi i foråret vedtog at yde et midlertidigt tillæg til folkepensionisterne, var det under den forudsætning, at der hurtigt senere ville blive fremsat et lovforslag om varige forhøjelser. To af de her foreliggende lovforslag omfatter nu disse varige forhøjelser af grundbeløbene, og mit parti ser på dem med stor sympati ud fra den betragtning, at det ikke kan være rimeligt at lade den dårligst stillede del af